

Publicerad 2006-01-18 21:08 av fina  
**dimman**

det var som om tiden hade stannat

en dimma hade lagt sig över hela boningen

som för att gömma...glömma...förtränga

men själen satt fast i väggarna

själen som styrt alla handlingar

varje sak...varje möbel andades genom henne

önskar jag kunde virvlat med trollstaven

öppnat fönstret på vid gavel

släppt ut allt ont

det enda som hördes

som levde vidare

var det ljusa fågelkvitter

opåverkad av känslan

av den där dimman

den ogenomträngliga

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fina med Poeter.se id #2870 innehar upphovsrätten